

PARLEM ? Els Camins que duen al Coneixement de Déu N° 4

Continuant amb el Catecisme de l'Església Catòlica, ens diu :

“Crear a imatge de Déu cridat a conèixer i estimà Déu, l’home que busca Déu descobreix alguns camins per arribar a conèixer. En diem també “proves de l’existència de Déu“, no en el sentit de les proves que les ciències naturals busquen, sinó en el sentit de les proves d’arguments convergents i convincents que prometen d’arribar a veritables creences.

Aquests “ camins “ per acostar-nos a Déu tenen la creació com a punt de partida: el món material i la persona humana.

EL MON:

A partir del moviment i de l’esdevenir, de la contingència, de l’ordre i de la bellesa del món, podem conèixer Déu com origen i fi de l’univers.

Sant Pau referint- se als pagans: Allò que pot ser conegut de Déu és manifestat, ja que Déu els ho ha manifestat. En efecte allò que ell té d’invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des del món es fa visible a la intel·ligència a través de les seves obres (Rm, 1,19-20).

I sant Agustí “Pregunta a la bellesa de la terra, del mar pregunta a l’aire que eixampla (,, pregunta a totes aquestes realitats.. Totes diuen: Contempla la nostra bellesa. La seva beutat és una proclamació (confessió). Aquestes coses belles, subjectes a canvi qui les ha fetes sinó la BELLESA que no canvia?.

L’HOME:

Amb la seva obertura a la veritat i a la bellesa, amb el seu sentit del bé moral i de la llibertat, la veu de la consciència i l’aspiració a l’infinit i a la felicitat, l’home es pregunta sobre l’existència de Déu. A través de tot això, percep

els signes de la seva ànima espiritual que “porta en ella mateixa una llavor d’eternitat irreductible a la sola matèria“. Aquesta ànima només pot tenir origen en Déu.

El món i l’home testifiquen que no tenen en ells mateixos ni el seu primer principi, ni el seu últim fi, sinó que participen de l’Esser en si, que no té principi ni tindrà fi. Així, per aquets diversos camins, l’home pot arribar al coneixement de l’existència d’una realitat que és la causa primera i el fi últim de totes les coses “i que tothom anomena Déu”.

Les facultats de l’home el fan capaç de conèixer l’existència d’un Déu personal. Però, perquè l’home pugui entrar a la seva intimitat, Déu ha volgut revelar-se-li i donar-li la gràcia de poder acollir aquesta revelació en la fe. Ara les proves de l’existència de Déu poden disposar a la fe i ajudar a veure que la fe no s’oposa a la raó humana”.

L’home és un ésser religiós per naturalesa i per vocació.

*Un dels temes més debatuts avui és : **Raó i Fe-***

Raó i Fe es contradiu en creació narrada en el Gènesi amb:

La teoria del Big-Bang?.

El món és va fer en set (7) dies o amb 14.000 anys?.

Galileu i el diàleg Ciència i Fe

Totes aquestes qüestions les anirem tractant amb ajuda d’especialistes.